

GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OF, PTUJ

Leto I. — Štev. 3

Ptuj, 12. avgusta 1948

Cena din 2.—

Sprejem delegatov V. Kongresa KPJ v Ptuj

30. julija je prebivalstvo Ptuja pozdravilo v svoji sredi delegatov V. kongresa. Mala pionirka je v pozdravnih besedah povedala tisto, kar je čutil in mislil vsak pošten državljan, in to je izrazil enoten vzklik iz stotine grl: »Naj živi naš slavni Centralni komitet KPJ, na čelu z generalnim sekretarjem tov. Titom.« Delegatov množica ni izpustila iz svojega obroča — želja vseh je bila, da slišijo iz ust teh ljudi, ki so zastopali voljo vseh delovnih ljudi okraja na kongresu, eno samo besedo. Dolgotrajno ploskanje in vzklikanje je spremljalo delegate ptujskega okraja. Tov. Petelin Andrej je stopil pred mikrofon in zbrano množico pozdravil s kratkim nagovorom in med drugim dejal:

Tovariši in tovarišice!

Prejmite iskrene pozdrave s V. kongresa, novega CK in tovariša Tita. Delovno ljudstvo navdušeno pozdravlja širno Jugoslavije delegatov V. kongresa KPJ. Bili smo deležni pristranskih pozdravov na poti domov, kar je dokaz zaupanja delovnega ljudstva naši Partiji in našemu vodstvu s tov. Titom na čelu.

Tovariši, izpolnili smo vse, kar ste nam naročili, ko smo odhajali na kongres. Potrdili smo pravilno linijo CK, ki jo je imel vseskozi v borbi za boljše življenje delavskega razreda in vsega delovnega ljudstva. Kongres je bil manifestacija enotnosti Komunistične partije, enotnosti delavskega razreda, enotnosti delovnega ljudstva in izraz bratstva in enotnosti, ki ga je skovala naša Partija v svoji dolgoletni borbi.

Dnevi kongresa so bili dnevi dela, v katerih je dajal naš CK obračun svojega dela pred kongresom in s tem vsemu delovnemu ljudstvu cele Jugoslavije. Ogromno je smvni s Kongresa, s katerim je seznanjeno delovno ljudstvo Jugoslavije. To, kar se je razpravljalo na Kongresu več dni, je nemogoče povedati v par besedah. Naša naloga je, da bomo ves ta material temeljito preštudirali z zavestjo, da so zadane naloge Partije za izgradnjo socializma v Jugoslaviji.

Z velikim veseljem in navdušenjem smo izpolnili zahtevo delovnih kolektivov v mestu in na vasi, da se izvolijo v novi CK člani prejšnjega herojskega CK, na čelu s tov. Titom, ki nas je vodil že v stari Jugoslaviji, za časa Narodno-osvobodilne borbe in sedaj po osvoboditvi po pravilni liniji v izgradnjo socialistične družbe. Izvolili smo za naše najvišje vodstvo ljudi, ki so stari revolucionarji.

Dvakrat udarna II. ptujska brigada DMB se je vrnila z gradnje Novega Beograda

Pred dvema mesecema je odpotovala na mladinsko akcijo — na gradnjo Novega Beograda — II. ptujska DMB, ki je štela 220 mladincev in mladink. Sestav te brigade je tvorila sama kmečka mladina. 70% brigadirjev ni bilo vključenih niti v mladinsko organizacijo. V brigadi so bili mladinci, ki niso nikdar poznali drugega kot garanje, za katero so prejemali vse prej kot človeka dostojno mesto. Ali bodo ti mladinci znali kdaj kaj več kot opravljati z živino in zadoščati njihovim osebnim interesom, na to niso njihovi gospodarji nikdar pomislili. To nam najbolj jasno dokazuje dejstvo, da je bilo 15 brigadirjev bivših hlaencev in del cel popolnoma nepismenih.

Toda naša ljudska oblast in predvsem mladinska organizacija gleda na te mladince in mladinke drugače. Ne želi jim izboljšati le osnovnih življenjskih pogojev, temveč jih hoče

prekaljeni v borbi za čistost naše Partije, v borbi proti razrednemu sovražniku in imajo vse zaupanje ljudskih množic.

Tovariši! Danes s tega mesta obljublamo naši Partiji, da bomo vse naloge V. kongresa izvrševali s podvojeno silo in čimprej izgradili socializem. S tem bomo dali jasen odgovor na vse nepravilne obdolitve Informbiroja. Prav posebno bomo budni za enotnost naše Partije, delavskega razreda in delovnega ljudstva, kar je pogoj bratstva in edinstva narodov Jugoslavije in izgradnje socializma. Odločno bomo razkrinkali vse tiste, ki so kolebljivi in rušijo enotnost naše Partije. Iz teške situacije, v kateri se je nahajala naša Partija, je izšla še močnejša in se pojačala z zdravimi kadri, ki so se izkazali v izgradnji socializma in se očistila antipartijskih frakcijskih elementov, ki so hoteli rušiti našo Partijo in se nekateri podali na pot klevetniškega obrekovanja. Ravno V. kongres je pokazal tem, da je Partija enotna in močna pod takim vodstvom, kot ga imamo.

Napeli bomo vse sile za izgradnjo socializma pri nas, posebno na vasi. Krepili bomo OF, kmetijske zadrug, KLO in množične organizacije, da bomo sposobni graditi socializem na vasi v aktivizaciji malih in srednjih kmetov, za dvig produkcije, organizacije borcev za večji pridelek, nov način obdelovanja, dvig kulturno-prosvetne ravni kmeta itd. v nenehni borbi proti ostankom kapitalističnih elementov na vasi. Še z večjim elanom bomo delali pri gradnji zadružnih domov in se učili na izkušnjah tedna gradnje zadružnih domov na čast V. kongresu KPJ.

Prav tako bomo v naših delovnih kolektivih dvignili produktivnost dela, organizirali socialistično tekmovanje in dvigali nove udarnike, racionalizatorje, novatorje itd. Še bolj se bomo brigali za preskrbo našega delovnega ljudstva in za dvig življenjskega standarda.

To je obljuba nas vseh naši Partiji, CK in tovarišu Titu.

Naj živi KPJ in CK KPJ s tovarišem Titom na čelu!

Živela VKP (b) s tovarišem Stalinom na čelu!

Ta kratki nagovor je prenesel iskreno vzdušje na vse prisotne, saj tudi doma nismo spali v času Kongresa, temveč se je tekmovalni član ravno v teh zgodovinskih dneh močno dvignil, tako v obratih — delavnicah, kakor na naši vasi pri gradnji zadružnih domov.

dvigniti na tisto stopnjo izobrazbe in hotenja po znanju, ki ga ima danes velika večina ljudske mladine Jugoslavije. V Titovi Jugoslaviji ima vsak človek — predvsem pa mladina — široko odprta vrata v vse šole, v vse poklice, za katere se čuti sposobnega.

In uspehi, ki so jih dosegli brigadirji na tej akciji, nam zgovorno pričajo, da ta mladina želi in hoče zaživeti novo, lepše življenje.

Samo dejstvo, da je bila brigada proglašena za dvakrat udarno, nam pove, da so ti brigadirji delali z zavestjo skupnega ustvarjanja. Samo par števil iz tega velikega ustvarjalnega poleta: Zregulirala in dokončno usposobila je 27 km proge, na novo je zgradila 3800 m proge, izkopala, naložila in porabila 7000 m³ zemlje itd. itd.

Brigadirji pa niso postali udarniki samo zaradi svojega visokega fizič-

V Muretincih so kot obvezo V. kongresu dogradili Zadružni dom

Misel za gradnjo zadružnega doma v Muretincih je na sestanku, ki je bil v mesecu marcu t. l., iznesel tov. Horvat, predsednik kmečke zadruge. Kljub razlagi o potrebi zadružnega doma, ki je temelj za socializacijo vasi, vaščani za gradnjo niso bili preveč navdušeni. Na tem prvem sestanku so sicer bile sprejete obveze, da bo vsak dela zmožen vaščan delal na gradnji 50 ur, vozniki s konji pa po 30 ur. Toda to je sprva ostalo le pri besedah. V aprilu tega leta so začeli kopati temelje, vendar pa se je ob teh začetnih delih izkazal le sindikat gozdne uprave. Vaščani se niso niso hoteli ogreti, speljali so skupaj 20 m³ lesa in to je bilo vse.

Po ponovnem, zgoraj že omenjenem sestanku, pa se je vas le razgibala. Najprej mladina, za njo pa vse ostale organizacije. S požrtvovalnim delom so vaščani postavili zadružnemu domu temelje. Njihovo prizadevnost pa je začelo motiti deževje, še huje od dežja pa je vaščane begala kulaška zloba. Ti sovražniki in nasprotniki ljudstva, ki jim ljudska oblast onemogoča izkoriščanje malih kmetov in bajtarjev, so v svoji veliki jezi do ljudske oblasti in do zadružnih domov navili svoje že precej izrabljene gramofonske plošče: Muretinci si gradijo skupne kotle, v Muretincih si vaščani sami sebi gradijo zapore. Takšne in podobne krilatice so v svoji sveti jezi kulaki iz vasi Gajeveci in Moškanci širili po Muretincih.

Vaški aktivisti so vztrajno vzpodbujali vaščane k gradnji zadružnega doma in delo je znova zaživelo. Vaščanom so prišli v pomoč tudi delavci vodne uprave z ing. tov. Cvahetom na čelu. Prav tako pa je pomoč pri gradnji zadružnega doma nudil tudi sindikat Okrajnega gradbenega podjetja in drugi sindikalisti.

Kmetje so v tem času navozili 28 m³ lesa, iz Zavrča pa 30 m³ kamnja. Gradnja doma je v kratkem času močno napredovala. Z dneva v dan so se stene doma dvigale s skupnim trudom delavca in kmeta.

Približeval se je V. Kongres KPJ. Na iniciativo partijske celice v vasi so se vaščani obvezali, da bo njihov zadružni dom pod streho v dneh kongresa.

Obveza, dana KPJ, je delovni polet še bolj dvignila. Da bi obvezo izpolnili, so vaščani sklenili delati tudi ponoči. Prvi večer je delalo 50, drugi večer pa 45 kmetov in kmetic. Nočni hlad je naglo pri delu povečal. Tekmovalna zavest, po celodnevem težkem delu, v nočnih urah graditeljev zadružnega doma ni zapustila. Nasmehani so eni nosili opeko, drugi malto, z delom zidarjev pa so se bolj in bolj dvigali zidovi.

V času tekmovanja za V. Kongres KPJ se je najbolj izkazala vaška mladina, tako pri voznjnih, kakor tudi pri delu na samem domu. SKOJ-avec Zupančič Konrad je pri gradnji zadružnega doma prednjačil.

To prizadevanje je zdrnilo tudi dvomljivce, da so se tudi oni opri-

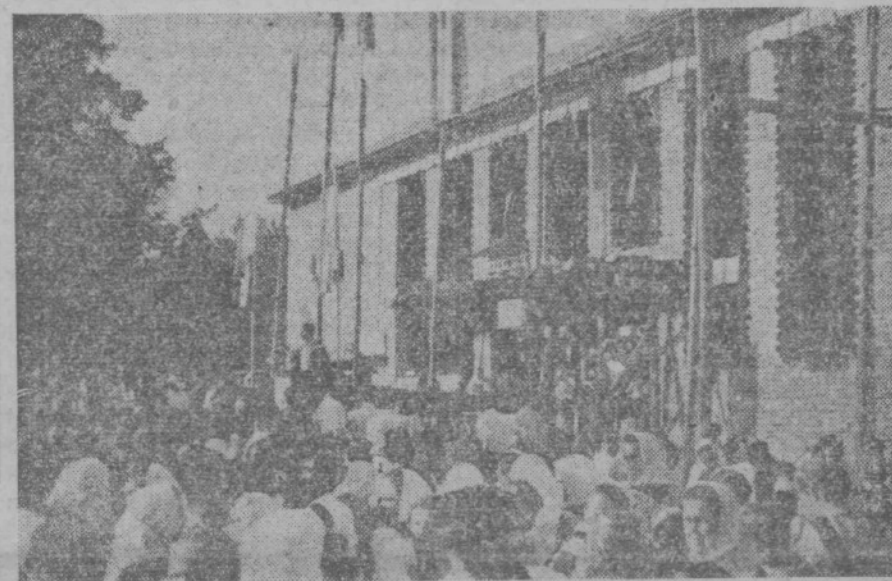
lovala pri kulturnem festivalu na čast V. kongresu KPJ. Prav tako so bili doseženi odlični uspehi v predvojaški vzgoji. Vsi ti mladinci so na tej akciji postali zavedni in aktivni člani LMS. Kolektivno delo jih je vzgojilo v prave borce za socializem. V brigadi je 35 udarnikov in 52 pohvaljenih brigadirjev. Ti brigadirji so se danes vrnili in ni jim bilo dovolj 2 mesecev trdega dela na akciji, temveč so takoj po-

jeli dela. Razumljivo je, da so se ob tem zopet jezili »ubogi siromaki«, ki so poizkušali na vsak način preprečiti gradnjo zadružnega doma. Uspelo jim ni, obratno — ta delovni polet je zajel tudi pionirje, ki niso hoteli zaostajati za starejšimi. Delali so vse mogoče. Vozili in nosili so opeko, nosili vodo, močnejši od njih pa opravljali celo težaka dela, prav tako so z vsemi drugimi ostajali na delu tudi ponoči.

Znatno pomoč so pri gradnji zadružnega doma Muretincanom nudili člani različnih sindikatov. Prav v delu na zadružnem domu se je ču-

slavnost je otvoril tov. predsednik, takoj za tem pa je predal besedo sekretarju Okrajnega komiteta KPJ tov. Petelinu.

Sekretar tov. Petelin je v svojem govoru, ki ga je govoril številni množici, povedal, da je imel čast kot delegat KP ptujskega okraja prisostvovati kongresu KPJ. V svojem govoru je pripovedoval o razpoloženju, ki je vladalo na kongresu, govoril o sklepih, ki so bili na tem kongresu sprejeti. V nadaljevanju je tov. sekretar ponovil besede, s katerimi je maršal Tito zaključil kongres, ko je delegatom in po njih

Na otvoritveni slavnosti

tila velika povezanost med delavcem in kmetom. AFŽ organizacija v Muretincih je, v zahvalo za nudeno pomoč pri delu, organizirala po vasi zbiranje živeža za prostovoljce. Kmetje so radi odstopali svoje prideleke, da bi se na ta način vsaj malo oddolžili trudu, ki so ga v delo vlagali člani sindikatov. S tem nabranim živežem so vsakokrat pogostili došle člane sindikatov. Obsodbe pa je vreden primer, ki se je dogodil zadnji dan dela na gradilišču. Tega dne je Vavpotič Franc vozil mimo gradilišča sodček. Vračal se je iz Haloz. Delavci so ga v šali pozvali, naj pijačo odloži, naj jim da malo poskusiti. Vavpotič je takoj zaustavil in radodarno natočil pijačo in najbližjemu ponudil polno čutaro. Ponujeno čutaro je dotični vzel in tudi nagnil, toda v čutari ni bilo vino, temveč kis. Vavpotič pa se je svoji »veliki duhovitosti« na ves glas smejal. Zpomni pa naj si ta surovež to, da se iz ljudi, ki dan za dnem nesebično žrtvujejo svoj prosti čas za gradnjo domov, ne norčuje. Pravice, norčevati se iz delovnih ljudi, nima nihče, najmanj pa on, ki sam ni ničesar pripravljen žrtvovati za skupnost.

Kljub vsem pomislekom in dvomom, ki so bili od začetka med vaščani, kljub kulaški propagandi, je bil na dan zadnjega dneva V. Kongresa KPJ zadružni dom dograjen in s tem je bila izpolnjena tudi obveza.

V nedeljo dne 1. avgusta pa je bila v Muretincih dograditvena slavnost. Novi zadružni dom je bil ves v zelenju, zastavah in napisih. Pred domom je bila postavljena tribuna.

prihodu domov sklenili, da bodo kot brigada delali še 15 dni na naših gradiliščih. Brigado so razdelili na tri čete, ki so z mladinskim elanom prišli za kramp in lopato v Veliki Nedelji, Markovcih in Turnišču. Na teh gradiliščih se pozna ogromen napredek tako v delu, predvsem pa v organizaciji in v izkušnjah, ki jih imajo ti mladi delavci ogromno. V teh krajih se čuje pesem in veder smeh — to je duh delovne mladinske brigade na akciji. Peter

Navdušenost prisotnih pa se je podvojila ob partizanskih in narodnih pesmih pevskega zbora »Jože Lacko« iz Ptuja in se ob zvokih godbe razvila v pravo ljudsko veselje.

L. N

Po naših gradiliščih Zadrुžnih domov

Napredek pri gradnji zadrुžnih domov v našem okraju

V zadnji številki smo prikazali nekaj zadrुžnih gradilišč in ugotovili polet, ki je zajel ta gradilišča. Medtem je »podaljšani teden zadrुžnih domov« razgibal še druga gradilišča, ki v samem tednu še niso prišla iz svojega mrtvila. Druga pa, ki so že pred tem tednom pokazala voljo izpolniti sprejeti sklep in zgraditi dom letos, so zelo uspešno nadaljevala svoje delo.

Tako nam poročajo iz Grajene

Pred tednom zadrुžnih domov nismo razpravljali o tem, kdaj mislimo proslaviti otvoritev našega doma, danes pa smo z delovnim poletom v tem tednu napredovali tako daleč, da se že prav resno menimo o dnevu, ko bomo bližnjo in daljnjo okolico povabili na našo otvoritveno svečanost. Pred 18. julijem nismo dokončali še niti izkopa, danes 31. julija pa imamo zabetoniranih že celih 55 m³ temeljev in zidar, ki brez njega več ne moremo naprej in nam strokovno pomaga ves dan, že postavlja prve opaže za betoniranje nadzidka. Vprašanje gramoza smo do sedaj uspešno rešili z izkopom v našem potoku Grajeni; ker pa nam ga je tam manjkalo, ga dovažamo iz Rogoznice. Nismo malodušni in vemo, da nam bo z nadaljnjo aktivizacijo ljudstva uspelo rešiti to vprašanje vsaj delno z lastnimi prevozi, čeprav je razdalja za naše kravje vprege kar velika. Trdno upamo, da nam bo priskočila na pomoč tudi okrajna uprava z nekaj voznjami, tako da naše delo ne bo zastalo. Za to uslugo ji bomo vrnili ob času opeko. Danes imamo sicer gotovo šele eno samo peč, to je cca 55.000 komadov in to bomo v bližnjih dneh že nosili iz peči naravnost zidarju, da bo vidno rastle naš Zadrुžni dom. V naslednjih treh tednih zažgemo drugo peč in s to bo naša potreba krita. Nato pa bomo nadaljevali z izdelavo opeke. Ne mislimo še na to, da bi sedanjjo poljsko opekarno izgradili v svoje krajevno podjetje, vendar je že mnogo domov, ki bodo še rabili opeko. Za rekonstrukcijo našega kmetijstva in lepše življenje ne rabimo samo še mnogo zadrुžnih domov, temveč tudi druga gospodarska poslopja in delavnice, ki nam bodo nudile v prihodnosti v izobilju kar potrebujemo v vsakdanjem življenju. S Slovenjo vasio smo se že dogovorili, da si bodo opeko delali pri nas. Kako zelo je teden zadrुžnih domov posejil delo pri nas, dokazuje že samo število opravljenih ur. Med tem, ko smo do 25. julija opravili komaj 4799 ur prostovoljnega dela, je to število ur do 31. julija naraslo na celih 8364. Res je, da so nam pomagali sindikati, predvsem pa Zveza borcev, vendar smo ponosni, da smo večji delež dali sami in da bo naš zadrुžni dom, kot vse kaže, res naš, zgrajen z našimi žulji in predvsem z našimi lastnimi naporji. Naš perspektivni plan je sedaj tale: do konca avgusta porabimo opeko, ki jo imamo in pridemo nekaj čez prvi betonski venec. Istočasno bomo dokončali drugo peč. S to drugo pečjo in ostrejšim, ki ga že pripravljamo, upamo v prvih dveh tednih septembra dom gotovo končati in v vse vake tako okrog 15. septembra povabiti na otvoritev. Ni pa izključeno, da dokončamo gradnjo v surovem stanju že prej.

Starše prebolevajo začetne težave

Ko smo prišli 24. julija v Starše nekako ob sedmi uri zvečer, smo našli predsednika krajevne uprave za gradnjo zadrुžnega doma, tovariša Ogrizka, na gradilišču pri prekladanju strešne opeke. Mož je prepošten, da bi rekli o njem eno samo slabo besedo, vendar naj dovolj, da mu rečemo: tovariš Ogrizek, sam ne boš mogel zgraditi zadrुžnega doma. Dne 6. avgusta, ko smo se zopet v naglici znašli v Staršah, smo naleteli na tovariša Ogrizka pri nakladanju žita na kamion, na gradilišču samem pa smo naleteli na tovariša Tement Janeza iz Rošnjeh, člana KU. Tovariš Tement vzbuja videz zelo poštenega moža, vendar mu ne verjamemo, če pravi, z oziroma na zadrुžni dom, »da se ljudstvo še boji tote hiše«. Saj vendar Starše niso tako zaostale, da bi še verjele v bajko o skupnih kotlih in kasarnah,

kakor smo to lahko zadnjič ugotovili v Majšperku. Dejansko gre za šibko stran KU, ki ji še ni uspelo organizacijsko zajeti ljudstvo. Kljub načelni volji, ki jo kaže ljudstvo za gradnjo, je treba vedeti, da se ljudje ne bodo v veliki večini prišli ponujati za prostovoljno delo. Treba jih je organizacijsko dobro zajeti. Saj v »podaljšanem tednu zadrुžnih domov« ljudje niso stali križem rok: Izkopali so studenec, tako, da ima res lepo gradilišče sedaj vodo, in tudi pri izkopu so v tem času na predovali. Vendar: vse to je malo, zelo malo. Starše so slabše od Slovenje vasi. Tovariš Tement pozna eno samo pesem: dajte nam orodje; vi bi nam morali preskrbeti samokolnice; dajte nam aktivista, ki bo ljudem pregal strah pred »toto hišo«. In še mnogo drugih zahtev postavlja pred nas. Čakamo samo, da nam reče: pridite, zgradite nam zadrुžni dom. Tovariš Tement! Pridite marsikaj. Mi vemo, da imate slabega tehnika. Tovariša, Majstra iz Strnišča še sploh niste videli na gradilišču! Vaš aktivist tovariš Vrbl Jože je imel zadnje tri tedne posla z ljudskim posojilom in ni mogel priti k vam. Član okrajne uprave, tovariš Krepf Simon je vaš vaščan, pa iz obzirnosti ne kaže dovolj ofenzivnosti, ker se boji zamere. In sam predsednik vaše KU, tov. Ogrizek, je prenehak, da bi si upal reči komu po potrebi trdo besedo. Tako je, tovariš Tement, in nič drugače. Smisla za organizacijo vam manjka! —

KU je sestavila nekatere frontovske brigade po vaseh Rošnja, Loka in Starše. In kaj se je zgodilo?! Rošnjani niso prišli na delo tistega dne kot so obljubili, da pridejo po razporedu. Ali niso nato Ločani takoj drugi dan, ko bi naj šli graditi dom, rekli: Če Rošnjani ne gredo, tudi mi ne gremo?! In kaj je naredila KU?! Nič!! Čisto preprosto!! Nič ni storila!! In kaj bi bila morala storiti?! Poklicati na odgovornost tiste, ki so obljubili priti, pa obljube niso izpolnili. KU pa jih ni takoj še isti dan poklicala na odgovornost, ker ni imela dobre evidence; ker je bila oportunistična in ker misli, da je samo predsednik KU, tovariš Ogrizek, poklican graditi zadrुžni dom.

— Še manj velja ugovor tovariša Tementa, češ, vsi funkcionarji so pasivni, ker se boje, da bi »gor plačali«: tako da je bilo 1918., tako 1941., tako 1945. leta. Mi pa bi rekli: funkcionarji se ne boje, kajti naša ljudska oblast ni od danes na jutri, pač pa se boji tovariš Tement iz Rošnjeh, član KU, tovariš Tement, ki samemu sebi ne zaupa; tovariš Tement, ki menda sam ne verjame, da so osvobodene ljudske množice naše nove, Titove Jugoslavije zmogne ustvariti še vse več kakor pa samo zgraditi en zadrुžni dom v Staršah.

Iskreno želimo, da vzamejo Starše te nauke resno in da v tekmovanju s Slovenjo vasio dokažejo, da naše Dravsko polje le ni tako zakrknjeno, kakor je to mnenje doslej o Staršah precej upravičeno veljalo. In še to naj si zapomnijo Starše: kolikor bodo skupnosti dali, toliko bodo od nje tudi prejeli. —

Na zadrुžnem gradilišču Bolfenk se ob jami za apno nemoteno sončijo žabe

Ko smo se 6. t. m. znašli na zadrुžnem gradilišču Bolfenk, smo malone zavidali žabam, katerih ob 10. uri predpoldan noben človeški korak ni motil v njihovem idiličnem sončenju. Svetlomodro nebo brez oblaka se je bočilo nad lepo slovenjgorsko pokrajino. Razen nekaj precej na slepo razritega gradilišča ni bilo daleč naokrog nobenega vidnega znaka, da smo v drugem letu naše petletke, ko stopnjujemo napore za izgradnjo socializma v naši deželi. Približno 8 m³ kamenja, nekaj po gradilišču razmetanih desk, kakih 50 m³ gramoza, pridobljenega na licu mesta in do 8 m³ peska ne more biti dokaz za razgibanost, ko se grade vendarle zadrुžni domovi širom naše domovine že dobrega pol leta. Po celem tednu zadrुžnih domov, ki je pokazal v haloških predelih in na ptujskem polju naravnost lep delovni polet; po podaljšanem tednu zadrुžnih domov, ki je v istih krajih minil ob nezmanjšanem navdušenju. Kratko odmerjeni čas nam ni dopuščal, iskati predsednika KU, tovariša Vidica, niti stati-

stičarja, da bi nam pojasnil, kako je mogoče, da so v dekadi od 20. do 31. julija opravili vsega 322 ur. Druga gradilišča so v istem času s pravim duhom medkongresnega tekmovanja opravila 2000 delovnih ur in več ter napravila tako v enem samem tednu več kot vseh šest mesecev pred tem. Spor o tem, kje bodi gradilišče, ne opravičuje tolikšnega zaostanka. Tehnika, tovariša Bartola, poznamo dobro in vemo za njegovo agilnost. Tudi za Bolfenk zadolženi aktivist, tovariš Štumberger Jože, ni najslabši. Nujno jima svetujemo, da se povežeta tesno s članom okrajne uprave, tovarišem Megličem in predsednikom KU, tovarišem Vidicem, ter da nadoknadijo vsaj v bližnjem »meseču zadrुžnih domov« od 15. avgusta do 15. septembra vse dosedanje pomanjkljivosti, da nam tako tudi sredi Slovenskih goric v najkrajšem času zraste vidno znamenje socializacije naše vasi. Vsi naj vedo: zadrुžni dom zgradimo ali v 35—55 dneh, ali pa ga sploh ne zgradimo. To dokazuje že veliko število domov po naši ljudski republikli Sloveniji in tega se mora zavedati tudi Bolfenk, pa čeprav so pogoji za gradnjo morda nekoliko manj ugodni kot drugje.

Vitomarci (Sv. Andraž) bodo otvorili dom 3. oktobra 1948

Prvo sejo KU so imeli v Vitomarcih 7. julija in šele 5. avgusta je tovariš iz Ptujja zakoličil gradilišče. Danes, 6. avgusta, že odkrivajo zemljo na gradilišču, kopljejo gramoza v nekoliko oddaljeni gramoznici (sedaj imajo odkritega cca 60 m³) in v terek, 10. avgusta, bodo začeli izdelovati opeko. Seje te krajevne uprave formulirajo natančno sklepe. Tako predvideva seja z dne 1. avgusta več sklepov (prevoz lesa, organizacija delovne sile, nabava nujnega materiala iz Ptujja); za vsak posamezen sklep zadolže imenoma tovariša ali tovarišico, ki naj ta sklep tega in tega dne izvede. Na naše vprašanje nam je statističar, tovariš Zelenko Franc, odgovoril, da so določeni tovariši vse sklepe zapisnika z dne 1. avgusta izvršili. Napak pa je, da ne ve niti statističar niti administrator KLO, kdo je predsednik krajevne organizacije LMS. Kako naj bo delo res uspešno, če se niti funkcionarji posameznih organizacij na vasi med seboj ne poznajo ali se niti ne poizkušajo spoznati. To veliko organizacijsko napako, ki obstoja tudi marsikje drugje, je treba in povsod, kjer obstoja, nemudoma odpraviti. Predstavniki OF, LMS, AFŽ, KZ s partijsko celico na čelu morajo tvoriti trden, enoten borbeni štab, ko bo s svojo enotnostjo zmagoval vse težave v teku gradnje. Če bi se v Bolfenku ta štab med seboj poznal in enotno nastopal, tedaj bi statističar ne mogel reči, da obstoja mladinska organizacija le na papirju, v isti štab pa reči, da je doslej mladina vendarle storila največ. Prav tako je treba tovarišu Zelenku iz Bolfenka reči, da je statističar zato, da pošilja poročila na okrajno upravo in ne, da jih zadržuje pri sebi. Tukaj kot marsikje je videti, da smatrajo statistiko za precej nepotrebno birokracijo in ne morejo priti do spoznanja, da je redno pošiljanje poročil, pa čeprav negativnih, edina pot, po kateri je okrajna uprava sproti obveščena o poteku in v stanju, odpraviti težave, ki nastanejo iz dneva v dan, pri čemer mora in hoče okrajna uprava pomagati po svojih najboljših močeh.

Precejšnja ovira za gradnjo doma je tudi šola, ki je še danes v tistem razbitem in oropanem stanju, kakor jo je zapustil okupator. Domnevamo sicer, da je zanemarjeno šolsko poslopje le izgovor za nekaj tistih, ki jim ni do doma in če bi ne bilo šole, ki bi jo bilo treba po njihovem mnenju obnoviti pred gradnjo doma, bi pač našli drug izgovor. Kljub temu želimo, da se potruji prostovoljni odsek OLO Ptuj, najti sredstva za obnovo šole, da tako odpade ta majhna ovira.

Če vemo, da gradi dom kar sedem vasi in sicer Drbetinci, Vitomarci, Hvaltinci, Rjavci, Smolinci, Slavšina in Gibina, kar da okrog 1200 ljudi, tedaj ne more biti govora o tem, da je nemogoče dograditi dom do termina prvega oktobra, ki si ga je postavila KU. Treba je le, da se postavijo po teh vaseh frontne brigade, da se predstavniki masovnih

Dar kolektiva železniških delavnic V. kongresu KPJ

Ptuj. — Delavci in nameščenci železniških vozni delavnic v Ptujju so se v medkongresnem tekmovanju obvezali, da bodo s prostovoljnim delom obnovili železniški tovorni voz. V ta namen so iz razbitin potegnili

Strokovnjaki so predvidevali, da bo za obnovo tovornega voza potrebnih 254 delovnih ur. Ker pa je to delo veljalo Partiji, so delavci krepke poprijeli in iz zarjavelih razbitin je bil v 120 urah dograjen nov

dva v vojni uničena voza in pristopili k obnavljanju. S to svojo obvezo je železniški delovni kolektiv dokazal, kako zelo je povezan s Komunistično partijo.

železniški tovorni vagon, opremljen z zračnimi zavorami in s tem sposoben za vse mogoče vlake. Torej so graditelji voza predvideni čas dela skrajšali za 133 ur in s tem za 110% prekorali normo.

Kako poteka žitni odkup

Z zvezno uredbo o odkupu belih žit v letu 1948. je bila dana našim kmetovalcem velika ugodnost in tem, da so vse svoje viške žitaric lahko kontrahirali, za kar so prejeli 40% predujma v denarju in bonih za 25% povišano ceno in katere so se jim računale v obvezno oddajo. Kmetovalcem, ki pa niso kontrahirali ali pa premalo kontrahirali, se je na podlagi uredbe izvršil predpis obvezne oddaje, za kar pa ne dobe bonov niti 25% poviška v ceni.

Način letošnjega odkupa in obremenitve obvezne oddaje po načinu in vsebini od lanskoletnega odkupa in obremenitve se razlikuje. Obremenitev za obvezno oddajo žitaric so izračunavali KLO-ji, za kar jim je bila podlaga prijava posejanih površin ter hektarski donos dotičnega kraja oziroma posameznega kmetovalca. Razlika je tudi v tem, da se je hektarski donos belih žit določal za vsako gospodarstvo posebej, pri čemer ni bilo mogoče napraviti večjih napak. Vsa kmečka gospodarstva so razdeljena v sedem kategorij, za katere je določen progresivni procent oddaje belih žit od ugotovljenega tržnega presežka, tako da morajo gospodarstva tretje kategorije oddati 40% svojih viškov, a gospodarstva pete, šeste in sedme kategorije pa do 85% svojih viškov. S progresivnim procentom oddaje belih žit od ugotovljenega tržnega presežka so dane možnosti malim in srednjim kmetom za prodajo vseh svojih viškov po vezanih cenah in iniciativa za nadaljnji dvig kmetijske produkcije. Velikim kmetom so priznane zadostne količine za prehrano, krmo živine, gotove količine pa tudi za prosto razpolaganje, onemogočeno pa jim je še nadaljnjo špekuliranje ter odtegotvanje kruha delovnemu ljudstvu.

Kljub pravični obremenitvi malih, srednjih in velikih kmetov pa je videti, da so mali in srednji kmetje kontrahirali razmeroma dosti večje količine belih žit, kot pa bi po uredbi morali oddati, dočim pa veliki kmetje niso kontrahirali niti 50% njihove obremenitve po obvezni oddaji. Računali so, če je plan kontrahiraže 100%no dosežen ne glede kdo je kontrahiral, da njim ne bo treba oddati ter da bodo za njih oddajali

mali in srednji kmetje. Nekaj izrazitih primerov:

Ogrizek Ivan iz Hajdine je oddal mlatilničarju merico iz zaloge starega pokvarjenega žita, svoje obvezne oddaje pa nikakor noče izpolniti. V isto vrsto spada tudi Carl iz Hajdine, ki je moko prodajal na mariborskem trgu, davka ni poravnal niti 30%. Dalje je Peršuh iz Cirkovc, ki misli, da bo še nadalje lahko špekuliral s svojimi pridelki, Šolar in Furek iz Zlatoličja, ki smatra, da je za delovnega človeka dobro tudi smetljivo, staro in pokvarjeno žito itd.

Zelo značilen je primer v KLO-ju Šikole. Na KLO so veliki kmetje prinesli vzorce pšenice, ki je bila črna in smetljiva, češ, da je tak njihov pridelek in da je razumljivo, da obvezne oddaje ne morejo izpolniti. Pri kontroli pa se je ugotovilo, da ravno ti kmetje posedujejo lepo in čisto pšenico.

Posebne kritike pa je vreden primer v KLO Pobrežje. Razrez za obvezno oddajo je napravil KLO in predsednik KLO-ja tov. Bračič je najprej zaščitil sebe obvezne oddaje kar mu še ni zadostovalo, razrez je napravil tako, da je oprostil obvezne oddaje tudi druge po gospodarski zmogljivosti njemu enake kmete.

V Sobotincih pa KLO enostavno ni hotel napraviti odmere in ko je odmero napravila okrajna uprava za odkup, so začeli vsi tožiti, da je odmera previsoka. Posredovanje žene voljenega tajnika KLO-ja je popolnoma brezsmiselno in za vsako morebitno napako, ki bi se v tem KLO-ju napravila s strani okraja, v celoti odgovarja KLO, ki po trikratni zahtevi okraja odmere ni napravil, kar ni samo višek malomarnosti, ampak lahko smatramo za sabotažo.

Mnogo pa imamo malih in srednjih kmetov, ki so razumeli važnost hitre izvedbe oddaje in so po večini že prej kontrahirali, in to ne samo plansko količino, temveč mnogo več. In ti pošteni delovni ljudje naj dopuščajo, da na njihov račun špekulirajo posamezni vaški mogotci? Nikakor! Vsem takim in podobnim tipom, ki poizkušajo rušiti naš petletni plan, bodo znali najti njim primerno mesto. Z. M.

Prihodnjich prinesemo poročila še z gradilišč, ki jih doslej še nismo utegnili obiskati. Ta gradilišča so Velika Nedelja, Juršinci, Janežovci, Litmerk, Gorišnica, Dornova, Zavrč in Nova vas pri Marku. Na teh gradiliščih je delo v času od 18. julija zelo napredovalo. Tako predvsem v Veliki Nedelji, Gorišnici in Novi vasi pri Marku. Prepričani smo, da bo marsikateri teh domov do izida naše druge številke že rasel proti prvemu nadstropju in da bo tudi ono pripomogla k temu, da v prihodnjih dveh mesecih ne mine nedelja, ne da bi otvorili vsaj en dom: v čast in ponos vsem, ki so gradili in v korist našega ljudstva, njegovega boljšega življenja in napredka.

Pionirski odred zadruga „Osojnik“ napoveduje tekmovanje vsem pionirskim odredom okraja Ptuj

Naš odred šteje 22 pionirjev. Budno sledimo vsem nalogam, ki jih stavlja pred nas domovina in naš ljubljani Tito. Da dokažemo vsem, kako zelo ga imamo radi, smo napravili v čast V. kongresu 1017 prostovoljnih ur. Pa ne samo to — vključili smo se tudi v delo na kulturnem polju in pripravljamo pester program. Ustanovili smo si tudi lastno pionirsko knjižnico, ki se vsak dan veča. V mladinsko brigado, ki bo nabirala zdravilna zelišča, smo dali 2 pionirja, ker jih več niso mogli sprejeti (iz vsega okraja jih je šlo le 35).

Ker vemo, da je sedaj veliko dela, predvsem na gradiliščih, smo sklenili, da priskočimo na pomoč. Nekateri pionirji imajo že lepo število ur.

Da ta delovni polet dvignemo v slehernem pionirju, smo sklenili, da napovemo tekmovanje. Tekmovanje

napovedujemo vsem pionirskim odredom okraja Ptuj, in sicer v sledečih točkah:

a) kateri odred bo napravil največ udarniških ur.

b) kateri odred bo imel največ knjig v knjižnici.

c) kateri odred bo največ knjig prebral.

d) kateri odred bo najboljši izvedel konkurz za zbiranje zelišč.

e) kateri odred bo dal največ prispevkov za tisk »Pionirja«, »Cicibana« in »Naše delo«.

Pozivamo vse odrede, da čim prej pristopijo k delu in nam preko okrajnega štaba javijo, če napoved še s kakšno točko izpopolnjujejo. Okrajni štab pa prosimo, da točno vodi evidenco dela vseh odredov.

Za domovino s Titom naprej!

Pionirji zadruga »Osojnik«

Dvig hektarskega donosa — nov doprinos k izpolnitvi naše pelletke

V Ptuj se je dne 1. avgusta 1948 vršila okrajna konferenca SKOJ-a, na kateri so bile zastopane vse SKOJ-ovske organizacije iz okraja. Prisotni so bili tudi zastopniki okrajnega komiteta KPS iz Ptuja, med njimi tov. sekretar Petelin Andrej. Konferenca je analizirala dosedanje delo Zveze komunistične mladine Jugoslavije v ptujskem okraju in dala nove smernice za njeno bodoče delovanje.

Sekretar okrajnega komiteta SKOJ-a, tov. Furlan Dušan, je v svojem referatu kritično pregledal vse delo SKOJ-ovske organizacije v našem okraju. Posebno je opozoril na take napake kot so ozkost, oportunitizem in neekspeditivnost poedinih osnovnih organizacij SKOJ-a.

Že iz referata, posebno pa iz diskusije, se je videlo, da je mladina pod vodstvom SKOJ-a dosegla v letošnjem letu, posebno pa v pred- in medkongresnem tekmovanju, lepe uspehe. Vpisala je preko 1 milijon dinarjev ljudskega posojila, napravila na gradnji zadrughnih domov okoli 35.000 ur itd. Najlepše uspehe je SKOJ dosegel pri gradnji zadrughnih domov v Gorišnici, Muretincih, Podlehniku, pa tudi drugod.

Tovarišica Marija, sekretarka grupe SKOJ-a v kmečko obdelovalni zadrugi Sobotinci, je povedala, kako se ta mladina bori za dvig hektarskega donosa. Uredili so si svojo mladinsko njivo in jo obdelali. Na tej njivi bodo dokazali, da se da s pravnim obdelovanjem zemlje doseči višji in boljši pridelek kot pa drugače. Tovarišica Marija je pozvala vse SKOJ-ovske grupe, ki še nimajo mladinskih njiv, da te organizirajo v dobi jesenske setve po vseh aktivih LMS.

Tovariš Franjo iz Vitomarc je pozval vse SKOJ-ovske grupe, naj pojačajo svojo borbo proti vsem izkoriševalskim elementom, ki hočejo

motiti izgradnjo socializma. Povedal je, kako je pri njih SKOJ-ovska grupa skupno s partijsko celico onemogočila kulaku Tošu in njegovim pajdašem, da bi se vrinili v novoustanovljeno kmetijsko zadrugo in na ta način izkoriščali delovno ljudstvo. Opozoril je tudi na borbo proti vplivu protiljudske duhovščine, ki skuša preko Marijine družbe in preko nekaterih gasilcev razbiti enotnost mladine in delovnega ljudstva ter na ta način zmanjšati njegov delovni polet pri izgradnji socializma.

Tovariš sekretar OK KPS, ki je konferenci prinesel pozdrave s V. kongresa KPJ, je v svojem referatu posebno poudaril enotnost Komunistične partije Jugoslavije v borbi za izgradnjo socializma; dejal je: »Čeprav so pred nas postavljene velike ovire, nihče ni mogel omajati te enotnosti. Naše ljudstvo je hotelo, da izvolimo za sekretarja CK KPJ tovariša Tita in mi smo ga izvolili.« Njegove besede so vsi prisotni pozdravili z dolgotrajnim ploskanjem.

Ostali diskutanti so govorili o uspehih, ki jih je SKOJ dosegel pri kulturno-prosvetnem delu s mladino, o budnosti do vseh sovražnikov delovnega ljudstva, pa naj se skrivajo pod kakršno koli masko, o dolžnostih SKOJ-a pri odkupu, o važnosti odhoda odvišne delovne sile v industrijo, o nalogah SKOJ-a pri izvajanju vojaške obuke, o delu SKOJ-a pri formiranju mladinskih delovnih brigad itd.

Posebno pažnjo so diskutanti polagali na borbo proti izkoriščanju mladine s strani raznih kmetov in mojstrov. Tovarišica Vida je dejala: »Mi hočemo doseči to, da ne bo več izkoriščanja človeka po človeku. Hočemo doseči, da bo vsak hlapec, vsaka dekla plačan po svojem delu, da bo socialno zavarovan, da bo živel človeka vredno življenje. Da pa bomo to dosegli, bo potrebna

Neizprosna borba proti škodljivcem ljudstva

Se vedno se najdejo ljudje, ki so bili navajeni živeti na račun delovnega človeka, ga prezirati in podcenjevati. Med takimi je tudi poslovodja kmetijske zadruga v Turškem vrhu, Veselić Franc, kateri naganja ljudi iz zadruga s psovki in drugimi nesramnimi izrazi. Z učenci ravna zelo surovo, voljo do dela jim ubija s tem, da vedno nad njimi kriči, da nič ne znajo, da so nespособni, da si jim sam še nikoli ni nudil pomoči, da bi jih kakor koli dvignil. Dejstvo je, da mu ne gre v račun, da ne more danes več spekulirati, kakor je bil navajen za časa bivše Jugoslavije, za časa okupacije in tudi še nekaj časa po osvoboditvi, dokler mu ni bila vsled spekuliranja odvzeta trgovina in prenešana v zadrugo.

Prebivalstvo s Turškega vrha in okolice ga dobro pozna, da je bil že za časa bivše Jugoslavije izkoriščevalec, predvsem delavcev, za kar priča tipičen primer, da je delavcu, kateri je imel zelo pičlo plačo, prodajal koruzo po 3 din, dočim je posestniku, kateri je posedoval cca 15 ha zemlje, dal koruzo po 80 par. Jasno je, da kot tak protiljudski element ne more biti v današnjem času poslovodja kmetijske zadruga in ljudstvo ga bo prej ali slej izključilo iz svoje srede. T. A.

ostra borba proti vsem tistim, ki mislijo, da hlapec, da dekla ni človek, ki ga kot kmet Vaupotič z Brega pustijo spati kot živino v hlevu, ki mu ne plačajo po njegovem delu in ker mora jesti slabše in ločeno od ostalih.

Ker bo koncem leta združitev SKOJ-a in Ljudske mladine v eno organizacijo, in ker bo treba zaradi tega naše delo še pojačati, je konferenca sprejela sledeče sklepe:

1. da bomo pojačali borbo za učrstitve SKOJ-ovske organizacije in Ljudske mladine ter da bomo do spojitve vključili v mladinsko organizacijo vso, do sedaj še nezajeto mladino;

2. da bomo poživali delo na gradiliščih zadrughnih domov, organizirali mladino v delovne čete, organizirali tekmovanje, pohvalo najboljših. Razkrinkavali bomo vse elemente, ki odvrtačo ljudi od gradnje zadrughnih domov, ker so taki ljudje saboterji plana in sovražniki delovnega ljudstva.

3. Vsa mladina mora aktivneje sodelovati pri delu kmetijske zadruga na vasi, povečati se mora število mladine, včlanjenje v zadrugo. Organizirali bomo povsod mladinske njive in začeli s tekmovanjem z jensensko setvijo.

4. Temeljito se bomo pripravili za odkup žitaric. V zvezi s tem bomo vodili neizprosno borbo proti vsem tistim, ki bi hoteli sabotirati pri odaji. Pri izvedbi odkupa mora sodelovati vsa mladina.

5. SKOJ-ovska organizacija mora posvečati veliko skrb mladini, ki jo še vedno izkoriščajo nekateri kulaki. To so hišni pomočniki in pomočnice. Vsaka SKOJ-ovska grupa na vasi bo skrbela v prvi vrsti zato, da

živalski ali rastlinski škodljivci, ki se hranijo z žitnimi zrni. To velja tudi za slučaj, če hranimo zrnje v posebnih žitnih skrinjah. Okna shrambe naj bodo zamrežena, da se s tem prepreči dostop ptičem, mišim, podganam in drugim.

Za zračenje žita in žitne shrambe je treba izbrati primerno vreme. Tega navadno kmetovalci ne upoštevajo, zato se seveda zgodi, da nima zračenje nikakega uspeha in včasih celo škoduje. Upoštevati moramo pri tem splošno znane fizikalne pojave. Toplina žita v jeseni je polagoma pada, kar je pač v zvezi z dihanjem semen. Če zračimo shrambo v času, ko je zunanji zrak hladnejši in bolj suh, kakor je zrak v shrambi, potem se prvi pri stiku s slednjim segreje in sprejema vlogo, kar je pač namen zračenja. Nasprotno temu se dogaja v spomladini. Toplina žita pade tekom zime v dobri in zračni shrambi na 8° Celzija in se spomladini s toplino zraka le poštopoma dviga. Ker je pomladanski zrak navadno toplejši kot sta žito in zrak v shrambi in ker vrhu tega vsebuje obilo vlage, se pri morebitnem zračenju shrambe v tej dobi ohladi. V njem nahajajoča se vlaga se izloči na hladnih predmetih v podobi rose, v tem primeru tudi na žitu. To je popolnoma isti pojav, ki ga opazujemo, ako prine-

semo pozimi hladen predmet v toplem prostoru. Ta se namreč tam orosi. Suho zrnje ima svojstvo, da kaj rado sprejema vlogo. Zato vso na površju nahajajočo se roso vrzka ter se kaj rado dogodi, da nam žito že v shrambi pomalem začneja kaliti in postane neuporabno.

Zračenje shrambe se mora vršiti le v času, ko je zunanji zrak hladnejši in bolj suh, kakor pa zrak v shrambi. V toplih nočeh, zlasti spomladini, naj ostanejo okna shrambe zaprta. Obratovanje žita pri istočasnem zračenju shrambe v deževnih dneh, kar je pri naših kmetovalcih še dostikrat običajno, je seveda napačno, kajti tako pride suho žitno zrnje v dotik z vlažnim zrakom, iz katerega potem sprejema novo vlogo.

Žitne shrambe bomo zračili le v lepem in suhem vremenu, ker le v tem primeru je delo res uspešno.

Kulturni kotiček Pogovor z igralskimi skupinami

V Muretincih so v nedeljo, 1. avgusta dogradili prostoren zadrughni dom. Dograditveni slavnosti so dali poudarka tudi s kratkim kulturnim programom. Pevski zbor »Jože Lacko« iz Ptuja je pod vodstvom dirigenta Jožeta Gregorca zapel vrsto narodnih, naših in sovjetskih partizanskih pesmi. V presledku izvajanja pevskega zbora je bila recitirana Kajuhova »Slovenska pesem«. Domačini in okoličani, ki so se otvoritveni slavnosti odzvali v velikem številu, so z zanimanjem sledili programu.

Ob tem pa bi pripomnil to-le: Prav in lepo bi bilo, če bi v vaseh, kjer bodo v bodoče otvarjali zadrughne domove, tamkajšnje igralске skupine same pripravile in vevajale kulturni program.

Sindikalna kulturna skupina ptujskih železničarjev je v nedeljo 1. avgusta nastopila v svojem domu. Igran je bil Čehova »Snubač«, recitirane pa tri Kajuhove pesmi.

Velik dramatik Čehov je v kratki šali »Snubač« prikazal veleposestnike nekdanje carske Rusije, njihovo omejenost, dvoilčnost, lakomnost in odmaknjenost od stvarnega življenja.

Ob izvajanju bi igralcem povedal, da so karakterje precej dobro zadeli, poznalo pa se je, da je bil čas priprave za to šalo prekratek. V komedijah se morajo tako situacije

Bukovčane je razgibala napredna knjiga

V drugem tromesečju knjižničarskega tekmovanja smo si osvojili prvo mesto v okraju. Prejeli smo nagrado v znesku 10.000 din. Od 141 knjig smo prišli na 294, od 19 članov naše knjižnice na 95 in imamo le še par hiš v Bukovcih, ki nimajo rednega člana naše knjižnice. V mesecu juliju, ko je na polju največ dela, je bilo izposojenih 140 knjig in to iz najnovejše leposlovne, politične in znanstvene literature. Do sedaj smo imeli tudi redne bralne večere. Ker nimamo imeli svojega lastnega prostora, so se ti vršili po hišah. Z dobro knjigo pa smo v ljudeh, posebno v mladini, vzbudili večje zahteve. Po njihovi lastni želji se je osnoval pevski zbor, ki pridno vadi, mladinski godbeni odsek, igralska skupina, strelski krožek in fizkulturni aktiv. Naša mladina, pa tudi starejši, so zelo zaposleni v vseh teh aktivih.

Pri tako razgibanem delu pa smo začel resno misliti tudi na svoj prostor, kjer se bomo lahko večkrat pogovorili, kjer bomo lahko čitali, poslušali radio, igrali šah, predvsem pa

bo ta mladina socialno zavarovana, plačana po uredbi, da bodo mlajši hišni pomočniki in pomočnice obiskovali šolo, da bodo delali ne več kot osem ur, sicer bodo morali biti plačani boljše.

6. Za gradnjo novega Beograda bomo formirali V. ptujsko mladinsko delovno brigado, ki bo štela 250 mladincev in mladink, starih nad 16 let.

7. Pri tovarnah in obratih bomo ustanovili mladinske komisije, ki

kakor dialogi naglo razvijati, posebno pa še v tem delu Čehova, ki v glavnem sestoji iz samih preprirov. Prav tako se je treba skrbneje pripraviti za pripovedovanje pesmi.

Ptujski železniški kulturni skupini bi svetoval, da naj v svoje vrste pritegne tudi delavstvo in sploh stremi za množičnim udejstvovanjem članov sindikata na kulturno-prosvetnem polju.

V domu učencev v gospodarstvu so v nedeljo dne 1. avgusta zaključili trimesečni tečaj. Iz doma je odšel številen kader novih kvalificiranih delavcev. Pred odhodom so imeli novi pomočniki v ptujskem gledališču kulturno prireditev.

Program je obsegal zborovsko petje, recitacije in med vojno napisano Zupanovo agitko »Gospod lisjak«. Pevski del programa je s pomočniki pripravil prof. tov. Luževič, dramski in recitacijski del pa član ptujškega gledališča tovariš Zvan. Prireditev je bila na dostojni višini. Pomočniki so pokazali, da bodo poleg dobrih strokovnjakov tudi dobri kulturno-prosvetni delavci.

V Janžu so igrali igro »Mostovje«. Delo sem na kratko tolmačil v zadnji številki časopisa. Sporočila o prireditvi v Janžu nisem dobil, zato Vam o izvajanju igralске skupine ne morem ničesar poročati.

prirejali bralne in pripovedovalne večere. Tudi tov. Ingolič nam je obljubil, da nas bo obiskal s svojimi tovariši in priredil literarni večer. Z vso aktivnostjo smo se lotili iskanja prostorov. Pri tem nam je zelo pomagal naš dober sodelavec in svetovalec sekretar OF tov. Kekec Miha in z njegovo pomočjo smo res pred kratkim na zelo slovesen način otvorili čitalnico. Otvoritve se je udeležila skoraj vsa vas. Po lepem govoru tov. sekretarja Kekca in kulturnem programu smo sprejeli tudi sklepe: da zaktiviziramo tudi žene in jim nudimo vso pomoč, se bo vršil v mesecu avgustu tečaj za vlaganje sočivja in vkuhanje marmelade. Tečaj bo vodila učiteljica iz šole Markovci. Mladinke in gospodinje so to z navdušenjem sprejele. V prihodnjih mesecih pa se bo vršil tudi gospodinjski tečaj, za katerega se je prijavilo že 20 deklet in gospodinj. Sprejeli smo tudi sklep, da se bodo redno vršila gospodarska, politična in kulturna predavanja.

Strelc Terezija

Setovalec za naše kmete

Kako je ravnanje z žitom v shrambi?

Zrela slama je zahreščala pod hrpavo ostrino in zamajalo se je težko klasje ter popadalo po tleh. Zadoljno pogleduje kmetovalec svoje shrambe. Naloga je sedaj — ohraniti težko zaželen pridelek v dobrem stanju.

V snopih se nahajajoče kakor tudi izmlačeno žito, ki se nam je zdelo na polju že popolnoma suho, ki smo ga prinesli v shrambo, se začne v začetku »potiti«, to je intenzivno in močno dihati. Zrnje je namreč živo telo, ki sprejema za svoje življenje potreben kisik, kakor drugi organizmi iz škroba in izdihne ogljikov dvokis in vodo pri istočasni tvorbi toplote. Vsako dihanje je skisanje ali spajanje zračnega kisika z organskimi snovmi in ker je to v zvezi s tvorbo toplote, imenujemo dihanje »počasno gorenje«. Dihanje je tem intenzivnejše in močnejše,

čim višja je temperatura ozračja, čim vlažnejše je zrno,

čim večjo množino beljakovine vsebuje in

čim manjše je zrno.

Ako leži v snopih ali pa izmlačeno v debeli plasti, se dihanje zaradi vedno zvišajoče se toplote in vlage bolj in bolj stopnjuje. Ako se ta debela žitna plast pravočasno ne prezrači in razprostre, se lahko zaradi previsoke toplote, ki doseže včasih tudi 80 stopinj in več, popolnoma pokvari. Vlaga, ki ne more izhlapevati, se kopiči v debeli plasti žita, kaj hitro pospešuje razmnoževanje raznih plesni in gnilobnih bakterij, ki se preživljajo z organskimi snovmi — zrnjem. Z močnim dihanjem je v zvezi tudi večja uporaba dragocenih, v zrnu nakopičenih hranilnih snovi, predvsem škroba.

Iz navedenega sledi, da je izmlačeno seme v začetku razložiti v tanki, to je kakih 15 do 20 cm debeli plasti, nakar ga v prvih dneh vsak dan ali drugi dan premešamo in s tem prezračimo. Po 14 dneh se lahko zrne v debelejšo plast, in sicer do pol metra, vendar se mora vsakih 14 dni premešati, dočim ga v zimi, ko vsebuje le še 15—17% vode, lahko nasujemo že do 1 m ali več na debelo.

Žitne shrambe naj bodo čiste, suhe in zračne. Tla ne smejo imeti špranj, kajti v teh se radi vgnezdijo

bodo vodile točno evidenco pri zniževanju proizvodnih stroškov. Povsod tam, kjer so dane možnosti, bomo ustanovili delovne brigade.

8. Jačali in utrjevali bomo našo ljudsko oblast, formirali bomo čim več strelskih družin in fizkulturnih aktivov.

9. Jačali bomo naš tisk, posebno lokalni, z dopisovanjem. Pisali bomo o našem življenju, o našem delu, o naši borbi proti vsem protiljudskim elementom itd.

Mladi sestoji, vzgojeni s setvijo ali naravno, so v mnogih primerih tako gosti, da se mlada debelca ne morejo pravilno razvijati, če se pravočasno nekatera debelca ne odstranijo. V gostoti dreves nastane borba za življenje med debelci nad zemljo (za svetlobo in zrak), v zemlji med koreninicami debel, pa za hrano in vlogo.

V odraslem pomladku je nujno potrebno, da se izvede čiščenje mladega sestaja. Pri tem se odstranjujejo predvsem manj vredne nezahelene drevesne vrste, ki so postale nevarne za razvoj mladega naraščaja. Nadalje spravimo čimprej iz gozda vse bolešno in krčljivo drevje. Redčiti je treba gozd zgodaj in pogostoma. Drevje in vejevje, ki leži po tleh, polomljeno po vetru in snegu, olupimo, izdelamo in izvozimo iz gozda. Tudi drevesa, ki so upognjena po vetru in snegu ali imajo zrahljane koreninice, ne smemo puščati v gozdu, ker ni pričakovati, da se iz njih razvijejo zdrava, močna in za tehnično uporabo sposobna drevesa.

Če bomo z mladimi gozdovi pravilno ravnali, se ne bodo pojavljale poškode po vetru in snegu v večjem obsegu, kot se je to zgodilo v pretekli zimi 1946/47 v borovih gozdovih na Dravskem polju. K.

Objave

NATECAJ za vpis v Industrijsko kovinarsko šolo Tovarne okovja Bistrica pri Mariboru, pošta Limbuš.

Tovarna okovja v Bistrici sprejema v prvi letnik Industrijske kovinarske šole nove učence za triletno šolanje.

- Sprejemni pogoji so naslednji:
1. Učenec mora imeti najmanj šest razredov osnovne šole.
 2. Biti mora telesno in duševno zdrav. Prošnje za sprejem v imenovano šolo je poslati ravnateljstvu Tovarne okovja Bistrica pri Mariboru, pošta Limbuš, najkasneje do 15. avgusta 1948.

Prošnji je priložiti:

- a) rojstni list;
- b) zadnje šolsko spričevalo;
- c) življenjepis in natančen naslov;
- d) karakteristiko LMS.

Učencem je zagotovljeno stanovanje, popolna oskrba, obleka, kakor tudi vse ostale potrebnosti in pripomočki za učenje. Najboljšim bo dana možnost, da nadaljuje svojo izobrazbo na tehnični srednji šoli. Po končani šoli postanejo absolventi: strojni ključavničarji, strugarji ali kovači in to pri matičnem podjetju, t. j. v Tovarni okovja ali v kaki drugi tovarni.

Sprejemni izpiti za vse tiste, ki so vložili prošnje, bodo dne 28. avg. 1948 ob 7. uri v tovarni. Po končanem izpitu bo

do sprejeti učenci ostali v internatu ter takoj začeli z rednim šolanjem. Vsa morebitna pojasnila, pismena ali ustmena, dobite pri ravnateljstvu Tovarne okovja Bistrica-Limbuš, tel. št. Maribor 26—80.

Uprava Industrijske kovinarske šole Tovarne okovja Bistrica-Limbuš

POTUJOČI KINO I
sovjetski barvni film »Kameniti cvet«
16. avg. ob 20. uri v Gorišnici
17. avg. ob 20. uri v Dornavi
18. avg. ob 20. uri v Zavrču
19. avg. ob 20. uri v Vidu

POTUJOČI KINO II
sovjetski film »Gavroche«
15. avg. ob 20. uri v Veliki Nedelji
16. avg. ob 20. uri v Podgorcih
17. avg. ob 20. uri v Markovcih
18. avg. ob 20. uri v Muretincih
19. avg. ob 20. uri v Turnašču
Vse množične organizacije naj se potrudijo, da bo obisk čim večji. Oba filma sta tako vsebinsko kot umetniško na zelo visoki stopnji.

Vsem naročnikom in bralcem sporočamo, da naj nam svoje prispevke za list pošiljajo na naslov: OLO Ptuj, prosvetni odsek, telefon 120.

Uredništvo »NAŠE DELO«

Obtožbe vredni primeri iz Spodnjega Brega

Tovariš Toplak Štefan, star 21 let, je bil dve leti zaposlen pri kmetu Vaupotiču Konradu kot poljski delavec. Delal je od 4. ure zjutraj do pozne noči: do 22. in 23. ure. Njegova plača je znašala do aprila 1948 — 300 dinarjev, seveda tudi pri socialnem zavarovanju ni bil. Njegova hrana se je močno razlikovala od gospodarjeve. Štefan je imel za kosilo polento in krompirjevo, včasih košček žilave govedine, dočim se gospodarjevi maste s piščanci, klobasami in svinjskim mesom. To pa še ni dovolj. Štefan je spal — dasi poseduje gospodar tri velike hiše — v hlevu pri kravah. Po vrhu tega pa ga je znala gospodinja zmeritati z banditom — poslužila se je celo tepeža. Gospodar je na Štefanovo industrijsko karto kupil za sebe in hčer blago in mu tako vzel možnost, da se sam obleče. Čisto razumljivo sledi, da so doma govorili nemoško, posebno kadar so kritizirali ljudsko oblast — da hlapec ne bo razumel.

Toda naša ljudska oblast je za Štefana poskrbela in je danes zadovoljen delavec v tovarni »Saturnus« v Ljubljani. Vsem takim izkoriščevalcem pa povemo samo eno: zavedajo naj se, da so stari časi enkrat za vselej mimo, da pa nas je naša svoboda stala preveč žrtev in krvi, da bi dopuščali, da bi kdor koli pljuval na te žrtve.

Okrajni odbor LMS

Iz Starš

Ko se peljemo iz Ptuja po glavni cesti proti Mariboru, zagledamo nekako sredi med Mariborom in Ptujem lepo vasico Starše. Okrog in okrog se razprostirajo lepa ravna polja in travniki, katere na eni strani obkroža Drava, takoj za njo pa se zdi kot okrasek Vurberg z razvalinami bivšega gradu. Ako pa stopimo med tamkajšnje prebivalstvo, dobimo dobre pa seveda tudi slabe ljudi. Če pogledamo samo na bivšega gostilničarja in mesarja Ekarta Štefana, bomo videli, da smo našli na velikega in izrazitega sebičnega. On »kot socialen« človek je obljubil neki stari ženi, da lahko hodi k njemu na studenec po vodo, česar pa mu je bilo verjetno takoj žal, ker se je zbal, da bi mu ta ženica posušila vodnjak, ker letos ni dežja in se je bati suše. Ko je torej ženica odnesla eno vedro vode, je imenovani Ekart takoj pričel misliti, kako bi ženi zaprl vodnjak, pri čemer se je spomnil, da ima pri hiši verigo in ključavnico ter z isto zaklenil vrtna vrata tako, da ženica ni mogla več po vodo.

Ekartu bi povedali le to, da naj se nikar ne trese za vodo, ker letos nam je še preostaja.

Iz Zlatoličja

Ako se napotimo nekaj kilometrov iz Staršev nazaj po cesti proti Ptuj, pridemo v vas Zlatoličje, vas samih trdnih kmetov. V tej vasi živi trden kmet Furek Jožef, kateri je menda prespal borbo jugoslovanskega ljudstva in še danes ne ve, da gremo po poti v socializem, kjer ni izkoriščanja človeka po človeku ter še vedno misli, da se nahaja v bivši Jugoslaviji. Ta isti posestnik je nekega kočarju iz Zlatoličja omlatil malenkost žita, s čemer se je zamudil približno eno uro. Za to urico mlakeve, ki jo je napravil s strojem, je moral ubogi kočar hoditi k Fureku osem dni zastoj na delo. Opozorili bi Fureka, naj pozabi na staro Jugoslavijo in naj se zaveda, da se danes ne da več izkoriščati ubogega kočarja, bajtarja in delavca, kajti, zaveda naj se, da izkoriščevalci ljudstva nimajo prostora v naši novi Jugoslaviji.

B. D.

V mladinskih brigadah na delovnih akcijah se kujejo novi liki mladih ljudi nove Jugoslavije, liki borbenih ljudi za socializem, liki ljudi, ki ljubijo svojo domovino.

Starši, ki so dobri člani Oslobojilne fronte, bodo poslali svoje sinove in hčere v mladinsko delovno brigado, ki bo štela 250 mladincev in mladink. — Brigada bo odšla na gradnjo Novega Beograda 1. septembra 1948. Prijave sprejema Okrajni odbor LMS v Ptuj.

*

Biti graditelj novega Beograda, prestolnice naše nove Titove Jugoslavije, je čast in ponos za vsakega mladince!

V letošnjem letu bo gradilo Novi Beograd 36.000 najboljših mladincev in mladink, iz ptujkega okraja pa 250 mladincev in mladink. — Prijave za brigado, ki odhaja 1. septembra na gradnjo Novega Beograda, zbira okrajni odbor LMS v Ptuj.

Okrajni odbor LMS

Fizkultura

Tekmovanja v Središču

Fizkulturalna društva Središče, Ormož, Ptuj in Ljutomer so vabljena na tekmovanja s fizikulturniki jugoslovanske armade iz Varaždina. Tekmovanja se bodo vršila v Središču v nedeljo, dne 15. avgusta 1948.

Tekmovalo se bo v lahki atletiki v sledečih disciplinah:

1. met krogle,
2. met bombe,
3. skok v višino,
4. skok v daljino,
5. tek na 100 m,
6. tek na 3 km.

Odbojka:

- JA — FD Središče,
- JA — FD Ormož.

in še ostala event. pripravljena moštva.

Tekmovanje se prične ob 8. uri zjutraj, zato je zbor vseh tekmovalcev že ob 7. uri. Društva morajo svoje tekmovalce pravočasno predhodno javiti.

Popoldne istega dne se bo na središkem igrišču odigrala nogometna tekma med JA in FD Ormožem.

Pozvana društva, storite svojo dolžnost, prijavite pravočasno tekmovalce in organizirajte čim večji obisk članstva in ostalih ljubiteljev sporta. Na ta način bomo utrjevali bratstvo in edinstvo z našo jugoslovansko armado.

Dan fizkulture na vodi

V letošnjem letu je za Ljudsko republiko Slovenijo določen »dan fizkulture na vodi« v času od 1. do 15. avg. Vsako fizkulturalno društvo, kot tudi aktiv, je dolžan v tem času izvesti »Dan fizkulture na vodi« in to tam, kjer se nahaja primerna voda v bližini. Tako bodo v našem okraju izvedli ta dan v Ormožu, Središču in Ptuj, prav tako imajo možnost v Markovcih, Strnišču in bazenu, Majšperk na Dravinji. Za izvedbo tega dneva morate biti čim bolj samoiniciativni in se ravnati po krajevnih razmerah. Po možnosti naj bi se prikazalo razen plavanja še ostale sporte na vodi.

Kakšen naj bo program »Dneva fizkulture na vodi«?

1. Kros na vodi,
2. Plavalne tekme:
 - a) hitrostne,
 - b) vzdržnostne,
 - c) štafetne,
 - č) skoki v vodo;
3. Plavanje z bremenom
4. Vzdržno plavanje pod vodo
5. Iskanje predmeta pod vodo
6. Plavanje v obleki
7. Prikaz učenja plavanja
8. Prikaz reševanja iz vode
9. Igre (petlinji boj, lovljenje v vodi, črni mož).

Društva in aktivni naj se potrudijo, da bo organizacija čim pestrejša, da

Uspehi učencev v gospodarstvu

Kdo še ne pozna mladih, vedrih fantov iz vajeniškega doma? Prav vsak, kajti njihova iskrena pesem in enotnost vzbudita nepriljeno pozornost. Ze po njihovih nastopih, delu in disciplini vidiš, da je tu mladinska organizacija močna, trdna in da ima pravilne prijeme. Na drugi strani pa se jasno vidi, da dom-internet uspešno zadošča vsem pogojem, če je sodelovanje uprave in mladinske organizacije pravilno. Zato so nam najboljši dokaz uspehi teh mladincev. Ti fantje ne kažejo discipline in enotnosti samo v svojih vsakodnevnih pohodih v šolo in menzo, temveč se jasno in odločno odražajo v uspehih v šoli, pri vsakem prostovoljnem delu, kulturnem in političnem življenju. Ni slučaj, da so napravili pri svojem načrtno odmerjenem času 2000 delovnih prostovoljnih ur za gradnjo zadružnih domov, da so šli 1. avgusta kot celota (96) v ormoško opekarno za 14 dni na delo, da so si zadali ob-

Gradnja Novega Beograda in druge delovne akcije — šola za nove kadre.

Samo iz Slovenije se bo na raznih tečajih in delovnih akcijah strokovno usposobil 1700 mladincev in mladink. Mladinci Delovna akcija vam daje možnost strokovne izobrazbe in omogoča pot do poklicev. Ko se prijaviš v brigado, se odloči za tečaj, ki ga želiš obiskovati na akciji. Mladina ptujkega okraja formira 25. avg. brigado, ki bo štela 250 mladincev in mladink. Brigada odhaja na gradnjo Novega Beograda 1. septembra 1948.

V. F.

Dopisi

Delo traktorske brigade v Podgorcih

Dne 15. februarja tega leta je bila v Podgorcih ustanovljena traktorska brigada. Stroji, razen traktorjev, so bili že dalj časa na mestu.

S prihodom štirih traktoristk je garaža oživela. Prišlo so v Podgorce z mnogo dobre volje pomagati našemu kmetu pri njegovem delu in mu ga olajšati. Tega seveda niso bili veseli nekateri premožni kmetje, ker so čutili, da bo njihovem izkoriščanju malega in srednjega kmeta kmalu konec. Nekaj časa so lahko ti vaški mogotci s svojim odklonilnim stališčem do traktorja vplivali na malega in srednjega kmeta, posebno, ko so začeli razširjati parolo, da je strojno oranje predrago. Pozabili so pa na to, da znajo tudi mali kmetje računati. Ko so mali kmetje prišli do spoznanja, da jih stane 1 ha oranja s traktorjem 1200 din, da pa morajo kmetu za oranje iste površine s konji odslužiti 20 delovnih dni, in so se prepričali, da je strojno oranje tudi boljše, so začeli sklepati pogodbe. Začeli so se posluževati stroja tudi pri košnji, ker so ugotovili, da je za košnjo enega ha travnika potrebnih 16 koscev, ako delajo šest ur, dočim isto delo opravi stroj, ki ga upravlja dva človeka, v štirih urah za ceno 600 din.

Brezbriznost nekaterih kmetov in pasivnost KLO sta letos ovirala pravočasno izvedbo mlakeve. Ker je niso vsi pravočasno prijavili, ni bila izvršena po planu. Posledica tega je bila, da so zaradi brezvestnih kmetov v eni vasi morali čakati na mlakeve v drugi vasi tudi tisti, ki so storili svojo dolžnost. Krajevni odbori so bili po brigadirju pravočasno opozorjeni, da se bo mlakeve lahko izvedla plansko samo takrat, če bodo vsi kmetje s pravočasno prijavo omogočili sestavo plana dela. Zaradi omalovaževanja direktiv so stroji večkrat stali, kar je zmanjšalo dnevni efekt dela in dnevni dohodek brigade. Na področju traktorske postaje Podgorci sta poslala pravočasno prijavo za mlakeve samo KLO Gorišnica in Gajeveci. Najmanj je v tem pogledu storil KLO Podgorci, kar nas ne preseneča, ker vemo, kdo je tam predsednik in kakšni ljudje so nekateri člani tega odbora. Tako je povsod tam, kjer predsednik zagovarja protiljudska stremeljenja in dejanja vaških mogotcev, namesto da bi izvrševal direktive ljudske oblasti.

Da so nekateri člani KLO v Podgorcih protiljudski elementi, nam dokazuje njihova ravnodušnost do rešitve stanovanjskega vprašanja traktoristk. V vsej vasi niso mogli najti ene sobe in enega štedilnika, čeravno je več sob praznih in imajo nekateri kmetje celo po dva odvišna štedilnika. Zaradi njihove brezvestnosti še sedaj spijo štiri traktoristke v skladišču garaže.

Začetne težave so že odstranjene. Malim in srednjim kmetom traktorji niso več »strašila«. Tudi traktoristkam ljudje že mnogo bolj zaupajo in sledijo njihovim nasvetom. Izjemo tvorijo samo nekateri zakrknjeni vaški bogataši, ki bi radi tudi

še nadalje izkoriščali predvsem našega malega kmeta.

Prepozno spoznanje prednosti mehaniziranega dela v kmetijstvu je letos omogočilo manjšemu številu premožnejših kmetov, da so pomeni prišli do delovnih moči; oviralo pa je tudi delo traktorske brigade.

P. Š.

Grad Borl - začasni dom grških otrok

V prvih dneh avgusta je prišlo na grad Borl 122 otrok iz Egejske Makedonije, žrtev monarhofašističnega terorja v Grčiji. Z njimi so prišle tudi štiri žene, ki jih spremljajo že od kraja zločina.

Te dni smo jih obiskali in v razgovoru s spremljevalkami zvedeli sledeče: Pred štirimi meseci so napadli monarhofašistični krvniki partizansko enoto v okolici Lerina v Egejski Makedoniji. Zaradi neuspehov v borbi proti enotam demokratične armade, so povsod tam, kamor so prišli, klali in morili civilno prebivalstvo, požigali njihove domove in ropali. Zločinski izrodki grškega naroda niso prizanašali niti otrokom ter jih z noži ubijali brez razlike. S topovi so rušili hiše in uničili cele vasi. Monarhofašistična letala so bombardirala šole, v katerih so se nahajali otroci pri pouku. V kolikor otrok niso pobile zločinske sluge angloameriških imperialističnih inspiratorjev in organizatorjev našila nad osvobojenimi narodi, so padali od topovskih krogel in avijonskih bomb. Otroci, ki so ostali pri življenju, so morali prehoditi v največjem snegu, pomanjkljivo oblečeni in lačni več dni dolgo pot preko planin do jugoslovanske meje, kamor so prišli do smrti izmučeni in izstradani. Centralni odbor Rdečega križa Jugoslavije jim je takoj nudil vso pomoč. Z vso ljubeznijo so jim lajšale gorje množične organizacije v vseh krajih njihovega dosedanjega bivanja.

Čez nekaj dni dopotuje še 128 otrok. Na gradu Borlu bo imelo v bližnji bodočnosti začasen dom 250 otrok v starosti od 2 do 6 let, katerim so monarhofašisti uničili domove in jih odtrgali od staršev.

Kljub največjim strahotam, ki so jih preživeli, so malčki živahni in veseli. Navdušeno vzklikajo: Živela Tito in Markos! O svojih starših vedo povedati, da so v borbi proti fašistom.

Malčki, katerih starši so v borbi zato, da bo grški narod živel, da bo izbojeval zmagovito borbo proti novemu okupatorju in domačim izdajalcem, bodo pri nas deležni najskrbnejše nege in ljubezni. Obiskale jih bodo naše matere, ki v miru in svobodi vzgajajo svoje otroke ter nekaj materinske ljubezni dale tudi njim. K njim bodo prišli tudi otroci iz naših »Domov igre in dela« in jih razveseljevali s kulturnimi nastopi. Naši sindikati bodo poskrbeli, da bodo tudi oni imeli čim več igrac.

Prepričani smo, da bo prebivalstvo ptujkega okraja storilo vse, da bo tem sirotam pri nas do odhoda v osvobodeno domovino čim lepše in prijetnejše.

S. F.